

[Ragnhild Andersen.]

Den Række Prisstigninger paa Mælk, Æg, Kaffeestatning og andre Ting, som netop er traadt i Kraft, har tvunget Rentemodtagerne til at spise endnu mindre og savne endnu mere end hidtil. Dertil kommer, at de efter Folkeforsikringslovens Revision i 1946 har faaet en betydelig Skatteforøgelse, og at de i den sidste kolde og brændselsfattige Vinter, hvor det ikke lykkedes at faa gennemført en Eengangshjælp, dels maatte stifte Gæld og dels maatte bruge deres Beklædningshjælp til dyrt Brændsel for at holde den værste Kulde fra Dørene.

Da det store Flertal af Rentemodtagere kun har Renten at leve af, er det en Kendsgerning, at de lider Nød i en saadan Grad, at mange maa halv- eller helsulte i sidste Del af Maanedene. Og det er ikke alene i Byerne, Nøden er stor. Et gammelt Ægtepar fra en Landkommune paa Fyn skriver saaledes til os:

„Vi er et ældre Ægtepar, som faar Aldersrente. Min Kone er 68 Aar, og jeg bliver 71 Aar til April. Vi faar tilsammen 138 Kr. 50 Øre om Maanedene, dertil faar jeg 15 Kr. 50 Øre i Invaliditetstillæg, da jeg har faaet Invalidere, til jeg var 65 Aar. I alt bliver det 154 Kr., men vi kan ikke faa det til at slaa til, medmindre vi laver Gæld, som vi ingen Udsigt har til at faa betalt.

Vi har nok et gammelt Hus med en lille Have, men der er en stor Gæld paa Huset, saa med Afdrag og Renter bliver det omtrent 30 Kr. maanedlig foruden Sygekasse, Skat og andre Udgifter, saa der bliver ikke meget til at leve for. Jeg talte med Kommunekassereren, om ikke vi fik for lidt, men han sagde, at den Rente, vi fik nu, blev vi ved med at faa, indtil vi fik en ny Lov. Men det kan da vel ikke passe? Vi kan ikke klare os, og hvordan skal vi faa Gælden betalt?“

Vort Parti har med Interesse bemærket, at den højtærede Statsminister har bebudet Skattelettelser for Rentemodtagerne og en Revision af Folkeforsikringsloven, Forslag, som vi anser for absolut paakrævede i den nærmeste Fremtid.

Men før dette bliver muligt, vil der i al Fald hengaa nogen Tid, og det er vor Opfattelse, at Rentemodtagerne, der hele sidste Aar forgæves ventede og haabede paa Hjælp, har Brug for en kontant Haandsrækning med det samme, hvorfor vi foreslaar, at Eengangshjælpen kommer til Udbetaling før Jul i Aar.

Med disse Bemærkninger skal jeg paa

min Gruppens Vegne anbefale Forslaget til en — efter Sagens Natur — hurtig og velvillig Behandling i det høje Ting.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Valg af 15 Medlemmer til Finansudvalget.

Formanden: Som meddelt i Gaar er der til Valgene af de staaende Udvalg anmeldt en Valgruppe, bestaaende af Venstres, Det konservative Folkeparti, Danmarks Retsforbunds og Hovedstadens Venstres Medlemmer, i alt 72, endvidere Socialdemokratiet med 57 Medlemmer, Det radikale Venstre med 10 Medlemmer og Danmarks kommunistiske Parti med 9 Medlemmer. Da den største og den mindste Gruppe har samme Fordelingstal til Valg af det femtende Medlem af Udvalget, nemlig 9, maa der foretages Lodtrækning mellem de to Grupper om Besættelsen af denne Plads.

Paa den ene af disse to Sedler har jeg skrevet „Gruppen med 72 Medlemmer“, paa den anden „Danmarks kommunistiske Parti“. Jeg beder nu Sekretærene lægge Sedlerne i hver sin Konvolut, blande Konvolutterne i Stemmeurnen og række mig Urnen. Den Gruppe, hvis Benævnelse findes paa den Seddel, jeg udtrækker, har da Ret til at besætte den femtende Plads. (Formanden udtrækker Sedlen).

Paa Sedlen staar: Gruppen med 72 Medlemmer.

Finansudvalget bestaar herefter af følgende Medlemmer:

Himmelstrup, Jensen-Broby, Aksel Møller, Thorkil Kristensen, Hans Pinstrup, Harald Petersen, Victor Larsen, Funck Jensen, Kolbjørn, Larsen (Bjerre), Axel Sneum, Bollerup Madsen, Frode Jakobsen, Teichert og Rasmussen (Gylløng).

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Valg af 15 Medlemmer til Lønningsudvalget.

Formanden: Der foregaar Lodtrækning mellem de omtalte to Grupper paa samme Maade som før. (Formanden udtrækker Sedlen).

Paa Sedlen staar: Gruppen med 72 Medlemmer.

Lønningsudvalget bestaar derefter af følgende Medlemmer: